

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
10. december 2014

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 19 (Alm. del) af 10. oktober 2014 stillet efter ønske fra Torsten Schack Pedersen (V)

Spørgsmål

Vil ministeren oversende en oversigt over det forventede antal private arbejdspladser i hvert år frem mod 2020 med afsæt i regeringens 2020-plan? Ministeren bedes endvidere oplyse antallet af private arbejdspladser, hvis realvæksten i det offentlige forbrug i stedet er 0,0 pct. hvert år indtil 2020, og provenuet går til at øge beskæftigelsesfradraget.

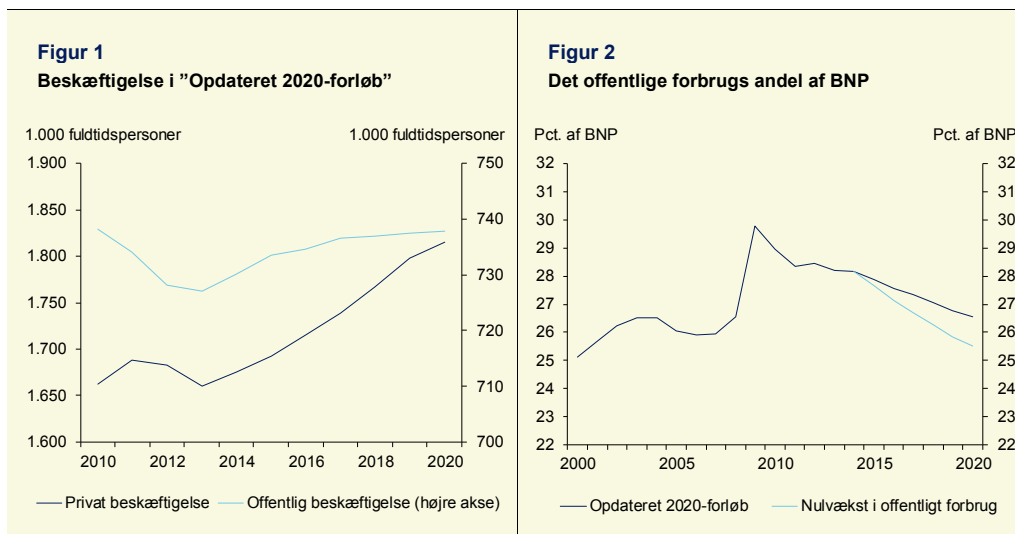
Svar

Regeringen har i Vækstplan DK fremlagt en økonomisk strategi, som understøtter vækst og beskæftigelse i den private sektor. I Vækstplan DK indgår en ambition om, at den private beskæftigelse skal kunne stige svarende til mindst 150.000 fuldtidsjob. Konkret skønnes den private beskæftigelse i den seneste 2020-fremskrivning at kunne vokse med ca. 155.000 fuldtidspersoner fra 2013 til 2020, mens den offentlige beskæftigelse vokser med ca. 11.000 fuldtidspersoner¹, *jf. figur 1 og Opdateret 2020-forløb, august 2014*.

Det er samtidig en vigtig prioritet for regeringen fortsat at udbygge den offentlige velfærd, og der er prioriteret rum til en årlig vækst i ressourcerne til det offentlige forbrug på ca. 0,6 pct. i gennemsnit – svarende til et årligt gennemsnitligt løft på omkring 3 mia. kr.

Væksten i det offentlige forbrug har betydning for den offentlige service, der kan tilbydes borgerne. I takt med at der de kommende år bliver flere ældre, vil der herfra komme et pres for øgede ressourcer til blandt andet sundhed. Herudover kan udgifter til offentligt forbrug også bidrage til velstanden på længere sigt ved eksempelvis at understøtte øget uddannelsesniveau.

¹ Korrigeret for lærerkonflikten i 2013.

Anm.: Baseret på *Opdateret 2020-forløb, august 2014*. Den offentlige beskæftigelse er i 2013 korrigeret for lærerkonflikten. En fuldtidsperson er defineret som en person, der arbejder 1642 timer om året.
Kilde: Egne beregninger og Danmarks Statistik

Hvis der forudsættes real nulvækst i det offentlige forbrug i perioden 2015-2020, skønnes det isoleret set at reducere de offentlige forbrugsudgifter med ca. 20 mia. kr. (2015-priser) i 2020. Det svarer til en forbedring af de offentlige finanser efter tilbageløb af moms og afgifter på ca. 19 mia. kr. Med nulvækst vil det offentlige forbrugs andel af den samlede økonomi blive reduceret fra ca. 28¼ pct. af BNP i 2014 til ca. 25½ pct. i 2020, *jf. figur 2*.²

Den reducerede offentlige forbrugsvækst vil samtidig betyde, at den offentlige beskæftigelse reduceres. Sammenlignet med *Opdateret 2020-forløb, august 2014*, skønnes den offentlige beskæftigelse i 2020 at være reduceret med ca. 28.000 fuldtidspersoner. Beregningen forudsætter uændret fordeling af det offentlige forbrug på offentlig lønsum og køb fra den private sektor, *jf. svar på Finansudvalgets spørgsmål 311 af 2. juni 2014*.

Af spørgsmålet fremgår det, at besparelsen på nulvækst i det offentlige forbrug skal disponeres til at forhøje beskæftigelsesfradraget.

Inden for rammen af et mindreprouvent på 19 mia. kr. – og opgjort efter tilbageløb og inklusive de afledte virkninger for de offentlige finanser af øget arbejdsudbud – kan beskæftigelsesfradraget forhøjes med ca. 14½ pct.-point, og det maksimale beskæftigelsesfradrag kan hæves til ca. 82.000 kr. En sådan stigning i beskæftigelsesfradraget skønnes at kunne øge beskæftigelsen med godt 9.000 personer.

² I beregningen af det offentlige forbrugs andel af den samlede økonomi (forbrugstrykket) anvendes det samlede offentlige forbrug inkl. afskrivninger.

I beregningen er der taget udgangspunkt i skattereglerne ved fuld indfasning af skattereformen fra 2012, hvor beskæftigelsesfradraget udgør 10,65 pct., og det maksimale beskæftigelsesfradrag udgør 35.300 kr. (2015-niveau).

På sigt vil øget arbejdsudbud omsættes til øget beskæftigelse, *jf. Finansredegørelse 2014, kapitel 5*. Tilsvarende lægges til grund, at lavere offentlig beskæftigelse på sigt vil omsættes i højere privat beskæftigelse.

Forslaget indebærer således isoleret set, at den offentlige beskæftigelse vil falde med ca. 28.000 personer frem mod 2020 set i forhold til den seneste mellemfristede fremskrivning. Der vil samtidig være plads til, at den private beskæftigelse kan stige med (yderligere) ca. 37.000 fuldtidspersoner – oven i den betydelige stigning, der i forvejen er forudsat – uden at dette medfører øget lønpres eller mangel på arbejdskraft i den private sektor.

Set i forhold til 2013 vil forslaget i givet fald indebære, at den offentlige beskæftigelse ville falde med ca. 17.000 fuldtidspersoner frem mod 2020. Den private beskæftigelse vil kunne vokse med godt 190.000 fuldtidspersoner.

Det skal i den sammenhæng understreges, at regeringens målsætning om at øge den private beskæftigelse med mindst 150.000 fuldtidspersoner frem mod 2020 ikke vil ske på bekostning af offentlige arbejdspladser. Målsætningen indebærer tværtimod, at der kan være en balanceret udvikling i både den private og offentlige sektor med plads til en moderat fremgang i offentlig beskæftigelse og service.

Omflytning af arbejdspladser fra offentlig til privat sektor øger ikke automatisk velstanden. Mulige BNP-virkninger vil afhænge af, om der er forskel i produktiviteten for de aktiviteter, der øges henholdsvis reduceres. Prioritering af en del af beskæftigelsesfremgangen til moderat vækst i den offentlige beskæftigelse er først og fremmest et spørgsmål om, hvor meget vægt der lægges på offentlige serviceydelser inden for fx sundhed, uddannelse og daginstitutioner mv. i forhold til en yderligere fremgang i de private forbrugsmuligheder.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon